

Spørsmål til kandidater og lister til bispedømmerådsvalget

Med den endrede relasjonen mellom stat og kirke, ny trossamfunnslov og ny kirkeordning, får Kirkemøtet et større ansvar for utformingen av lokalkirkens rammebetingelser. Med økt makt er det viktig at medlemmer og ansatte i Dnk vet hva kandidatene til bispedømmevalgene mener om bredden av aktuelle tema.

Kirkemøtet skal i løpet av kommende valgperiode utrede hvor arbeidsgiveransvaret for alle kirkelige ansatte skal plasseres. Kirkerådet har tatt utgangspunkt i et justert prostinivå som arbeidsgiver for alle ansatte i lokalkirken. De ønsker utredet en modell der dagens fellesråd vil inngå i et nytt felles kirkelige organ. Dette organet er tenkt å skulle ha arbeidsgiveransvaret for alle ansatte i kirken lokalt. Samtidig ønsker det valgte kirkerådet at bispedømmerådene skal bestå. Med debatten om utformingen av en varig kirkeordning, blir det avgjørende for velgerne å vite hvilke verdier og mål kandidatene vil ta med seg inn i sitt nye verv.

Som den største fagorganisasjonen i Den norske kirke, ønsker Fagforbundet å bidra til at Den norske kirkes medlemmer skal kunne ta kvalifiserte valg. Derfor har vi lagd noen spørsmål om tema vi mener blir viktig i utformingen av Den norske kirke videre.

Nå nærmer kirkevalget seg. Vi har fått inn en del svar. Nå håper vi at disse kan være til hjelp når du skal gjøre dine vurderinger. Utvalget er så langt fra komplett. Vi må innrømme at flere av disse spørsmålene er krevende. Det er ikke gitt at kandidatene har hatt mulighet til å sette seg inn i helheten av problemstillinger som reises. Like vel tror vi at svarene fra alle kandidatene vil være relevante.

I de bispedømmene hvor vi har fått kontakt med kandidatene, har Åpen folkekirke valgt å levere et felles svar for hele listen. Det er naturlig siden de stiller seg bak et vedtatt program. I tillegg har et par av kandidatene fra Åpen folkekirke valgt å levere et eget svar. Vi har og fått et svar fra Åpen folkekirke sentralt.

Bønnelisten har ikke respondert fra hverken sentralt hold eller fra bispedømmene.

Spørsmål

1. Hva mener du/dere blir de viktigste hensynene som må tas når Kirkemøtet skal avgjøre hvor arbeidsgiveransvaret for alle kirkelige ansatte skal ligge og hvem som skal ivareta det?
2. På hvilket nivå mener du/dere arbeidsgiveransvaret for alle ansatte skal ligge, og hvem skal ivareta det?
3. Det er til dels stor forskjell på tilgang på faglig nettverk og muligheter for etter- og videreutdanning mellom ulike stillingskategorier i Den norske kirke.
 - a) Hvilke strategier mener du/dere Dnk bør ha for å hindre at det dannes A- og B-lag blant kirkelig ansatte?
 - b) Hvordan vil du/dere arbeide for å styrke tverrfaglig utvikling og samarbeid i norske kirkestaber?
4. Det ligger an til at den nye trossamfunnsloven gir Kirkemøtet myndighet til å avgjøre hvilket kirkelig organ som skal ivareta gravferdsforvaltningen på vegne av alle innbyggere i kommunen. Hvordan kan kirkerådet bidra til at gravferdsforvaltning i kirkelig regi kan oppleves som en legitim ordning for alle?

5. Norske kirker utgjør noen av våre viktigste kulturminner. De betyr mye for hele storsamfunnet, ikke bare medlemmer i Dnk. Hvordan kan Kirkemøtet og bispedømmerådet bidra til at kirkebyggene ivaretas på en best mulig måte?
6. Hva er din holdning til medlemsavgift i Den norske kirke? Om det skal åpnes for en slik avgift, skal den i så fall tilfalle lokalkirken eller Den norske kirke sentralt?
7. Mener du kirkemøtet bør opprettholde gjeldende vedtak om vigselsturgi for likekjønnende og samlevende homofiles muligheter til å inneha viglede stillinger?

Svar

Sør-Hålogaland bispedømme

Unni Leiros Pettersen

1. Det viktigste er at det blir et felles arbeidsgivernivå for alle ansatte i den lokale menigheten, både presten og alle de andre.
2. Det bør være på prostnivå, og følgelig må det velges et prostiråd
3.
 - a) Også dette må heves til prostnivå slik at alle yrkesgrupper får lik rett til etter- og videreutdanning
 - b) Bevilgningene til de lokale prostiråd må bli store nok både fra bispedømmeråd og fellesråd.
4. Litt usikker på dette, det er ting som må diskuteres etter hvert.
5. De må arbeide for økte bevilgninger fra staten og drive opplysningsarbeid om hvor viktig det er å ta vare på disse kulturminnene.
6. Jeg trur nok på sikt at det må åpnes for medlemsavgift i Den norske kirke, men det må bli til Den norske kirke sentralt slik at det blir likt for alle medlemmer.
7. Kirkemøtet har vedtatt likekjønnede og samlevende homofiles muligheter til å inneha viglede

stillinger. Dette var et tema som ble grundig debattert og møtet kom fram til et omforent vedtak. Jeg ser ingen grunn til å starte denne debatten på nytt.

Åpen folkekirke

1.

- At alle kirkelig tilsatte omsider kan få samme arbeidsgiverlinje
- At tilsetting skjer på et nivå alle tilsette «kan leve med» - etter mange år med uro rundt spørsmålet
- At det blir sammenheng i organisasjonen
- At det blir en innsparing, gjennom å få slutt på kostbare parallellfunksjoner
- At biskopens ledelse av prestatetjenesten ivaretas

2.

Kirkerådet har vedtatt å utrede prostinivået som sted for fremtidig nivå for arbeidsgiveransvaret. Dette er fornuftig, fordi:

- Mange av dagens fellesråd er for små
- Bispedømmerådet blir for langt unna kommunen som bevilgende myndighet
- Bispedømmerådet vil kreve en virksomhetsoverdragelse fra hvert enkelt sokn, som i dag (gjennom fellesrådene) innehar arbeidsgiveransvar for et flertall av kirkelig tilsatte.

3.

I en fremtidig kirkeordning kan bispedømmerådet få et ansvar for felles etter- og videreutdanning for alle tilsatte.

Det må lages felles planer for utvikling av menighetsarbeid, ikke egne planer i hvert sokn for kirkemusikk, diakoni osv.

4.

Fellessrådene har i flere år drevet kompetanseoppbygging med særlig hensyn til hvordan behov innen alle religioner og livssyn ved livets avslutning kan ivaretas. For eksempel ivaretas hindutradisjonen om at eldste sønn tenner likbålet, ved at eldste sønn trykker på krematorieknappen.

Nettopp ved at kirkelig tilsatte har kompetanse på betydningen av tro i slike sammenhenger, har vært viktig at innbyggere med ulik tro kan bli godt ivaretatt. Dette arbeidet må videreføres. Det er dessuten feil at kirken ikke kan delta i forhandlinger om ansvaret skal flyttes fra kirken til kommunen.

5.

Dnk må videreutvikle den kompetanse på kirkebygg som finnes lokalt, og ta et større ansvar nasjonalt. Dette bør skje i tett samarbeid med antikvariske myndigheter. Kirken bør arbeide for at staten tar sin del av ansvaret, ved å etablere et vedlikeholdsfond for steinkirker og andre kirker med vedlikeholdsbehov, på linje med stavkirkeprogrammet fra 2001.

6.

Åpen folkekirke er mot medlemsavgift. Det skal ikke være andre medlemskriterier enn dåpen. Det må ikke lages terskler for å kunne være med i Den norske kirke.

7.

JA!

1.

- Lokal forankring
- Nye øyne, Se på organiseringen fra bunnen av. Det er ikke snakk om at vi enten skal legge alle under fellesråd, eller alle under biskop. Vi må lage et nytt system, hvor alle hører hjemme. Ikke forvente at en av partene bare skal flytte inn i den andres gamle hus, det må bygges noe nytt og bedre som alle kan leve i.
- Kompetanse. Det er stor forskjell på kompetansen rundt om i landet. Det må en kompetanseøkning til, slik at arbeidsgivere kan ivareta sine ansatte etter de gjeldene lover og regler i dagens arbeidsliv. Dette gjelder både for vigslede og leke ansatte.
- Samarbeidsvilje, og erfaring.

2.

- Dette ikke er et spørsmål om hvorvidt den «geistlige rekke» skal bestemme alt, eller det som nå er «fellesrådsrekke».
- Vi må opprette et helt nytt system, hvor samarbeid og gjensidig forståelse ligger til grunn. Hvor vi har felles mål og hvor vi ansetter folk med riktig kompetanse til riktig jobb, men etter kristne verdier og retningslinjer. Vi trenger dyktige, frimodige folk som samarbeider om å gjøre kirka til et godt sted å jobb og et godt sted å være.
- Jeg mener at arbeidsgiveransvaret bør være lokalt forankret, i den lokale menigheten, men med nasjonalt nettverk og samarbeid.
- Arbeidsgiveransvaret må bli tatt på alvor. Også når det kommer til tilrettelegging og tilpassing av spesielle behov og sykefraværsoppfølging. Det skulle egentlig bare mangle at vi som kirke ikke er best på personalomsorg.
- Det er viktig at det er en fungerende stab, med kompetanse og samarbeidsvilje. Jeg mener at det er nødvendig å få prestene ut i menighetene, hvor de kan gjøre det de er kallet til, og samtidig være trygge på at de har en arbeidsgiver som ser deres behov og tar ansvar for deres situasjon som ansatt.
- Jeg mener at administrativt arbeid bør utføres av personer som er utdannet innen administrasjon, økonomi og personalforvaltning. MEN og det er et stor men, det må foregå i samarbeid og i samråd med menighetsrådet, prestene og resterende stab. Og etter kristne retningslinjer, slik at vi ikke ender opp med en kapitalistisk styrt resultatorientert bedrift som måler suksess i kroner og ikke i sjeler.
- Konfliktnivået innad i kirka må ned! Jeg tror at dette kan bedres gjennom samarbeid profesjonene mellom, mindre enheter og lokal forankring.

3.

- Her er jeg ikke sikker på hva det er dere spør etter? Hvordan definerer dere A og B lag? Lønn? Utdanning? Status? Makt? Profesjon? Anerkjennelse? Eller er dette et uttrykk for de konflikter som har vært i kirkestaber rundt om pga to arbeidsgiverlinjer? Konflikten mellom Vigslet og ikke vigslet? Konflikten mellom Lek og geistlige ansatte? – Med fare for å banne i kirka her, så tenker jeg at A og B lag vil det alltid være der mennesker velger å elske seg selv høyere enn sin neste, da blir makten og æren fristende, og titler og seremonier viktig.

- Jeg tror det viktigste redskapet man har for å hindre A og B lag, er å konsekvent, i alle sammenhenger, snakke om et felles vi, ikke et Vi og Dem.
- Samarbeid på tvers av profesjonene er viktig. (mindre enheter)
- Muligheter for å få kjennskap til hverandres hverdag (mindre enheter)
- Lokal forankring (menighetsplan)
- Leve som vi lærer, og følge tipsene fra Jesus, når det gjelder ledelse og organisasjonsbygging.

b)

Fryktelig vanskelig spørsmål. Hvordan gjøre det i praksis? Jeg vet ærlig talt ikke. Men jeg tenker at treffpunkter er viktig. Samarbeid mellom proster og kirkeverger er viktig. Personalutvikling er viktig. Og det er viktig å ha fokus på dette med arbeidsmiljø generelt. Jeg tror det er lurt å gjøre innsatsen i hver enkel menighet/fellesråd/stab. Begynne «på gulvet» og jobbe seg oppover. Så må de som er øverst i hierarkiet komme litt ned på jorden, innimellom og lytte litt til sine ansatte. Skal man drive kirke, så er det ekstra viktig å ha fokus på å tjene hverandre, også innad i kirka

Det er også viktig å ha nok ansatte til å gjøre en god nok jobb. Det er ikke godt å gå i en jobb å føle at man ikke strekker til, eller at ingen bryr seg om hva du gjør, der du stuller alene med ditt.

Så er det viktig at det ikke blir så store organisasjoner at man ikke kjenner hverandre. Det er ikke godt å stadig møte nye mennesker, med nye rutiner og nye forventninger hver gang en jobb skal gjennomføres.

Så er det jo en utfordring i at det er like mange trosoppfatninger og Gudsbilder og relasjoner til Jesus som det er mennesker. Vi må kanskje ha litt mer respekt for at troen i en stab har forskjellig uttrykk, og at ingen har den hele og fulle sannhet unntatt Gud selv. Respekt og ydmykhet igjen.

4.

- Dette er avhengig av respekt.
- Proffesjonalitet i møte med pårørende.
- Opplæring og utdanning av de i staben som må ivareta dem som ikke ønsker å snakke med presten. Hvordan møter vi mennesker i sorg, uavhengig av bakgrunn og tro?
- Utdanning og opplæring av de i staben som skal forvalte de forskjellige gravferdsbehovene som måtte melde seg.
- Tydelig regelverk. Både i forhold til gravsted og stell, men også i forhold til det juridiske.

5.

- Her trengs det masse diskusjon og vurderinger.
- Penger og økonomi? Hvem skal betale for vedlikehold av Nidarosdomen? Hvem skal betale for vedlikehold av gravkapellet .
- Kirker vernes best gjennom daglig bruk, og jevnt vedlikehold.
- Forebygging!
- Jeg er ikke sikker på om det beste for menighetene er å klamre seg til gamle bygg som er dyr i drift, og ofte upraktisk i forhold til dagens behov, eller om det vil være mer hensiktsmessig å bygge nye kirke oftere enn vi gjør.
- Veldig vanskelig spørsmål. Det må vurderes en hel masse frem og tilbake.

6.

- Jeg er prinsipielt motstander av en medlemsavgift. Men jeg er ingen prinsipprytter. Man er medlem av en menighet i kraft av sin tro, og sitt fellesskap. Om man ønsker å bidra til drift av menighetens arbeid gjennom finansiering, så mener jeg det må være en frivillig sak.
- Dersom det skal innføres en medlemsavgift, bør den tilfalle den lokale menigheten.

7.

- Jeg tenker at da Jesus valgte å gi Paulus jobben, så satte han et godt eksempel for oss andre. Når Paulus, som hadde jaktet på kristne og drept dem for fote ble spesielt utvalgt og kallet til å gjøre en såpass grunnleggende jobb som han har gjort, så kan ikke VI si til NOEN at de ikke kan gjøre en jobb i kirka.
- Når noen er kallet til å gjøre en innsats for Jesus og Gud, så mener jeg at vi skal være evig takknemlig for Åndens arbeid i verden.
- Her kommer det igjen dette med vigsling, og de problemer denne forskjellen lager innad i kirka. De «Vigslede» har en særstilling, som jeg ikke kan se noe sted at Jesus har innført.
- Og ærlig talt, det største «moralske forfallet» i retning seksualitet i dagens samfunn er ikke de homofile som ønsker å gifte seg, for å leve i ekteskap og trofasthet, men pornografien som kirka bare later som ikke eksisterer. Der har du et grunnleggende problem, som ødeleggermasse for mange.
- Vigselsliturgien for likekjønnede er en vigselsliturgi for alle, i motsetning til den gamle liturgien. Den nye vigselsliturgien kan brukes av personer i alle aldre og faser av livet, enker/enkemenn som gifter seg på nytt, personer som har barn fra før, personer med voksne barn, personer som ikke kan få barn osv. Den nye liturgien er uavhengig av likekjønnethet eller ikke, en svært vakker liturgi, og skulle jeg giftet meg en gang til, ville jeg valgt den.

Trond Aarthur

1.

- a) At vi får en felles arbeidsgiver
- b) At ansatte får en enkel organisasjon å forholde seg til
- c) Bevare kompetansen.

2.

Vi bør absolutt få en felles arbeidsgiver. Bispedømmet bør ha arbeidsgiveransvaret. Mange oppgaver må da delegeres ned til lokalkirken. Arbeidsgiveransvaret og den faglige kompetansen må være i samme system. Først da kan man prioritere og styre i en retning på en god måte. Hvis dette skal ligge lokalt i hvert fellesråd blir det for sårbart. Kompetanse og ansvar for dette bør ligge i større enheter.

3.

- a) Felles arbeidsgiver er kanskje det viktigste. At samme organisasjon har ansvaret for alle ansatte.
- b) Jeg tror felles arbeidsgiver er et av de viktigste tiltakene!

4.

Sørge for en ryddig forvaltning av oppdraget.

5.

Den beste måten å ivareta kirkebyggene på er å bruke de! Vi må regne med at vi ikke klarer å ivare ta alle kirkebygg. Når nesten alle fastboende er flyttet fra et sted så må en tenke over om det er fornuftig å ta vare på kirkebygget. Det er en avveining.

6.

Om det skal åpnes for en slik avgift, skal den i så fall tilfalle lokalkirken eller Den norske kirke sentralt? Usikker. Det må tenkes grundig gjennom.

7.

Kirken må selvfølgelig fortsette med vigsel av likekjønnede par!

Ola Smeplass

Åpen folkekirke

1.

De viktigste hensynene er at kirka oppleves som lokal og troverdig. Videre at medlemmene opplever at de har eierskap og innflytelse. Jeg mener også at det kirkelige byråkratiet skal reduseres og mest mulig av ressursene skal brukes utadrettet.

2.

Jeg vil ha arbeidsgiveransvaret skal bygges opp på prostnivå. Unntaket er kirkerådets ansatte sentralt og biskopene/ansatte på bispedømmekonorene. De drøyt 100 prostiene vi har kan bygge enheter som overtar funksjonen dagens fellesråd og bispedømmeråd har. Dagens fellesråd legges ned og bispedømmerådskontorene slankes betydelig.

3.

a) En felles arbeidsgiverlinje og en enklere organisasjon vil gjøre mye. Da vil avstanden mellom prestene og resten bli mye mindre.

b) Mitt svar: Igjen: Igjen: En felles arbeidsgiverlinje vil gjøre mye.

4.

Gjennom godt informasjonsarbeid.

5.

Arbeide for et nasjonalt løft på dette området, med gode muligheter for å hente tilskudd for kommunene.

6.

Dette er jeg mot. Kirka skal finansieres over statsbudsjettet og kommunale budsjett

7.

Ja

Lars Evan Lauritzen

Åpen folkekirke

1.

De viktigste hensynene som må tas når Kirkemøtet skal avgjøre hvor arbeidsgiveransvaret for alle kirkelige ansatte skal ligge, og hvem som skal ivareta det, er at alle kirkelig tilsatte omsider kan få samme arbeidsgiverlinje og at tilsetting skjer på et nivå alle tilsette «kan leve med». I en slik ordning vil det fortsatt være veldig viktig at biskopens ledelse av prestedjenesten ivaretas.

2.

Kirkerådet har vedtatt å utrede prostnivået som sted for fremtidig nivå for arbeidsgiveransvaret. Dette er fornuftig, fordi mange av dagens fellesråd er for små til å kunne være en profesjonell og attraktiv arbeidsgiver. Bispedømmerrådet blir i denne sammenhengen for langt unna kommunen som bevilgende myndighet. Så lenge hoveddelen av lokalkirkens finansiering kommer fra kommunen, vil nærhet til kommunen være viktig. I tillegg vil det kunne oppleves «for langt» opp til bispedømmernivået, for den lokale menighet.

3.

a) I en fremtidig kirkeordning kan bispedømmerrådet få et ansvar for felles etter- og videreutdanning for alle tilsatte.

b) Bispedømmerrådene må lage felles planer for utvikling av menighetsarbeid, kirkemusikk, diakoni osv. Disse bør være slik at det enkelte sokn kan tilpasse dette etter lokale forhold, men hovedlinjene, og da særlig planer som omhandler ansattes utvikling i arbeidsforholdet, bør være av en slik art at lokale tilpassinger ikke gir forskjeller for den ansatte ut fra hvor i landet denne jobber.

4.

Fellesrådene har i flere år drevet kompetanseoppbygging med særlig hensyn til hvordan behov innen alle religioner og livssyn ved livets avslutning kan ivaretas. For eksempel ivaretas hindutradisjonen om at eldste sønn tenner likbålet, ved at eldste sønn trykker på krematorieknappen. Nettopp ved at kirkelig tilsatte har kompetanse på betydningen av tro i slike sammenhenger, har vært en viktig faktor til at innbyggere med ulik tro kan bli godt ivaretatt. Dette arbeidet må videreføres.

5.

Dnk må videreutvikle den kompetanse på kirkebygg som finnes lokalt, og ta et større ansvar nasjonalt. Dette bør skje i tett samarbeid med antikvariske myndigheter. Kirken bør arbeide for at staten tar sin del av ansvaret, ved å etablere et vedlikeholdsfond for steinkirker og andre kirker med vedlikeholdsbehov, på linje med stavkirkeprogrammet fra 2001.

6.

Åpen folkekirke er mot medlemsavgift. Det skal ikke være andre medlemskriterier enn dåpen. Det må ikke lages terskler for å kunne være med i Den norske kirke.

7.

JA!

Hanne Jakobsen

1.

Vi må tenke på hva vi skal bruke prestene våre til? Skal de være ledere i menighetene, eller skal de bruke sin kompetanse som prester, dvs. være forkynnere, og sjelesørgere, og møte folket.

Vi må tenke på hvilken kompetanse våre kirkelige ledere skal ha. Å være leder for kirken, er også å være leder for kirkegårdsarbeidere, organister, kontorpersonell mm. Til det trengs det en god lederkompetanse, men også mye kompetanse på økonomi, bygg og anlegg, maskiner osv.

2.

Jeg tror at den delingen av arbeidsgiveransvar slik det fungerer i dag fremdeles kan være en god løsning. Dersom det likevel skal ligge på en instans, så tror jeg et utvidet fellesrådsnivå kan være løsningen, med kirkeverger som ledere, kirkeverger som har solid kompetanse innen ledelse, men som samtidig har et godt fundament i kirken, som identifiserer seg med folkekirken og de verdier som skal prege kirken.

3.

Dette er spørsmål jeg ikke har noe godt grunnlag for å svare på.

Det må finnes nasjonale utdanninger og kurs for de ulike faggruppene som jobber i kirken., regionale og nasjonale nettverk, samt små lønnsforskjeller mellom de ulike faggruppene. Felles tverrfaglige undervisningsbolker ved utdanningsinstitusjonene. Nettverk og kurs som planlegges og gjennomføres på tvers av faggruppene.

4.

Skal kirken ha ansvar for gravferdsforvaltningen, må vi være svært nøye med å behandle alle grupper i samfunnet med likeverd og respekt, og legge til rette for at disse kan få gjennomføre sine gravferder etter egne tradisjoner. Må likevel balanseres i forhold til norske tradisjoner og regelverk.

Kirken kan invitere til dialogmøter med de ulike grupper av befolkningen, slik at disse opplever seg møtt og forstått og behandlet med respekt og likeverd.

5.

Jeg ønsker at drift av gamle kirkebygg må kunne støttes av det offentlige, da dette er felles kulturminner av betydning for samfunnet, og som som koster kirken svært mye å bevare og drifte.

6.

I første omgang ser jeg det ikke som ønskelig med en egen medlemsavgift.

Dersom det skal innføres, så mener jeg at denne må gå til lokalkirken, det er den som kan skape eierskap og engasjement blant medlemmene.

7.

Kirkemøtet må ikke endre vedtaket om lekekjønnen vigsel. Den må opprettholdes. Også homofile og lesbiske skal kunne gifte seg i kirken, og få kirkens og Guds velsignelse for sitt samliv.

Også samlevende homofile skal også i framtiden ha muligheter til vigslende stillinger, på lik linje med heterofile.

Hugo Johansen

1.

Arbeidsgiveransvaret bør ligge lokalt og ivaretas av et egnet organ.

Det viktige er at ansatte får de lønns- og arbeidsvilkår de har krav på etter norsk lov, og som er vanlige for andre arbeidstakere når det gjelder pensjonsrettigheter og andre rettigheter.

2.

Se spørsmål 1.

3.

a) På samme måte som andre arbeidstakere bør kirkelig ansatte på alle nivåer få mulighet til etter- og videreutdanning. Dette kan skje gjennom samarbeid med fagorganisasjonene og utdanningsinstitusjoner. Det bør være like muligheter for etter- og videreutdanning uansett hvilken stillingskategori man tilhører.

b) Det har jeg ikke noe entydig svar på nå.

4.

Dette spørsmålet har jeg ikke noe klart svar på i dag. Men det er naturlig at gravferdsforvaltningen skjer lokalt.

5.

OVF bør disponeres av kirken til vedlikeholdsoppgaver i årene framover. Men staten må forplikte seg til å tilføre fondet friske midler, ellers vil det fort bli spist opp. Dersom staten skal eie en del av fondet, må disse midlene øremerkes til vedlikehold av kirkene.

6.

Er usikker på om dette er rette vei å gå. Dersom en slik avgift innføres, bør pengene tilføres de som har arbeidsgiveransvaret.

7.

Ja

Nidaros

Kirsten Selnæs

1.

De lokale soknene/menighetene er grunnenheten i Den norske kirke, og jeg mener at hensyn til kvalitet og tilgang på tjenester lokalt må veie tyngst når man skal avgjøre organisering av kirken generelt og arbeidsgiveransvar spesielt. For de ansatte sin del er det viktig at man har stab-felleskap av en viss størrelse og dette er viktig å ta hensyn til i lokal organisering.

2.

Ut over at jeg mener det er viktig å få samlet alle ansatte i én arbeidsgiverlinje har jeg ikke gjort meg opp en klar mening om *hvem* som skal ivareta arbeidsgiveransvaret for alle ansatte.

3.

Jeg kjenner for lite til forholdene til alle stillingskategoriene innen Den norske kirke til å kunne svare godt på dette. Det bør være en selvfølge at alle stillingskategorier er like viktige og at det ikke er A- og B-lag blant kirkelige ansatte, selv om de ulike stillingskategoriene kan ha høyst ulike særtrekk.

4.

I Trondheim har det lenge vært fokus på at gravferdsforvaltning skal oppleves som legitim for alle, blant annet skal alle nye gravplasser tilrettelegges for ulike trosretninger/livssyn. Dersom kommunene gir kirken ansvaret for gravferdsforvaltning på vegne av alle innbyggere i kommunen er det viktig å sørge for universell utforming av gravplasser og likeverdig behandling av alle innbyggere. Havstein kirkegård i Trondheim som stod ferdig i 2014 er et godt eksempel på gravplass hvor det er tilrettelagt for ulike trosretninger/livssyn.

5.

Det må jobbes for å sikre økonomi for å kunne vedlikeholde kirkebygg på en tilfredsstillende måte.

6.

Jeg ønsker ikke medlemsavgift i Den norske kirke. Det er kun dåpen som er kriterium for medlemskap i kirken og slik bør det fortsatt være. Menighetsråd lokalt kan gjerne arbeide for en aktiv givertjeneste i lokalkirken for å skaffe midler til tiltak man ønsker å gjennomføre.

7.

Ja.

Georg Bøni Hofstad

1. og 2.

De viktigste hensynene som må tas ved endring av arbeidsgiveransvaret ("arbeidsgiver") er å sikre at den med ansvaret har god kontakt med de ansatte. derfor vil det være en ide å holde ansvaret for arbeidstaker på et fylkesnivå/prosti eller lavere. Dette for å sikre at hver menighet får sine spesifikke krav oppfylt av noen med direkte kontakt med menigheten. Å gi arbeidsgiveransvaret til alle ansatte i den norske kirke til kirkelig fellesråd ville vært en mulighet, siden de allerede har ansvaret store deler av ansatte i kirken. Om man velger å gjøre dette må man ta hensyn til rolle/interessekonflikt forbundet med dette. både gjennom at biskopen som vil ende opp "under" fellesrådet har en viss innflytelse over fellesrådet ved valg, i tillegg til at fellesrådet forvalter egne lokaler og lønn.

3.

Det å få alle ansatte under samme arbeidsgiver vil hjelpe til å få stillingskategorier med likheter. i tillegg må man innse at det vil danne seg grupperinger mellom stillingene. det som er viktig er at det er god direkte kontakt mellom stillingskategoriene for å unngå oppsplitting av lag.

4.

Man bør sikre at gravferdsforvaltning foregår lokalt med løse retningslinjer sentralt. Dette for å sikre fleksibilitet lokalt, men fremdeles sikre at gravferdsforvaltningen følger visse strukturer. I dag er forvaltningen utført av fellesrådet i hver kommune.

5.

Siden kirken vil oppleve en redusert inntekt på grunn av skillet mellom stat og kirke. dette vil det gi problemer for visse kirkebygg. noen løsninger kan være:

-Redusere kostnadene for restaurering av kirkene. dette vil føre til at færre bygg forfaller, men byggene vil generelt være i dårligere forfatning enn i dag.

-Legge til rette for turister og "betalende besøkende" for å øke inntektene. dette vil ofte føre til høyere slitasje, større investeringer og friksjon i visse lokalsamfunn, men vil i tillegg øke inntektene som gjør det lettere å forvalte kirkene og er et av de bedre alternativene.

-Man kan vurdere å jobbe sammen med kommersielle aktører for å skaffe inntekter. Dette kan ha potensiale, men man risikerer å inngå kompromiss som er lite ønsket for å sikre interesse av kommersielle aktører.

6.

Mitt ønske er å unngå medlemsavgift så godt det lar seg gjøre for å sikre at alle som ønsker å være en del av den norske kirke uten økonomiske ulemper. Om det skal innføres medlemsavgift bør denne tilfalle den norske kirke sentralt, men med en andel øremerket til kirkene lokalt.

7.

Jeg mener dagens vigselsturgi for likekjønnede bør opprettholdes i tillegg til deres mulighet til å inneha vigslende stillinger.

Bjørgvin

Turid Fjose

1.

Ønsker/innspel frå dei ansatte vert satt høgst samt at alle ansatte i DNK bør ha same ansatte linjer. Alle skal sjølvstilt vere ansatt på likeverdige vilkår.

2.

Det er vel ikkje sikkert sagt korleis kyrkjelydene skal organiserast. Dette bør ligge mest mogeleg lokalt/ så nær soknet som mogeleg.

3.

a) Felles samlinger og samarbeid på tvers av lokalmenighetene. Når alle får same arbeidgjevar er det lettare å finne felles møtepunkt.

b) Gjennom at alle har same arbeidsgiver å forhalde seg til.

4.

Gjennom ei bevestigjering om at gravferdene skal vere tilknytta til den aktuelle familien og ikkje styrast av kyrkja/trussamfunnet. Alle skal få ein verdig avslutning for sitt familiemedlem.

5.

Gjennom lokale og nasjonale samarbeid om kyrkjebygg. Det må haldast oversikt over dei spesielle kulturarvkyrkjene. Men det må også vere mogeleg for lokalmenigheten å få drive tidsriktig kyrkjelydsarbeid.

6.

Det kan hende det at tida er inne for at medlemmene skal ha meir økonomisk ansvar for sine kyrkjelyder. I så fall må kyrkjeskatten sentralt endrast. For dei små kyrkjelydene er dette ikkje så lett. Dette må derfor utjamnast på ein eller annan måte. Dersom det skal gi lokalt engasjement må nok vere lokal forankring. Dette vert eit dilemma for dei mindre kyrkjelydane så eg trur det må vere ein avgift der største delen går lokalt og elles ein del som kan fordelast.

7.

JA

Vemund Øiestad

1.

Alle tilsette i kyrkja må oppleve at dei får likeverdige vilkår.

2.

Så nær soknet som muleg. Truleg eit nytt «fellesråd» på prostnivå, men her må ein finne ordningar tilpassa kommunestørrelse der sokna i prostiet er.

3.

a) Når alle som arbeider saman i kyrkja skal få same arbeidsgjevar, er det viktig at dei ulike arbeidstakarane kjenner seg trygge i dei nye ordningane. Då er det viktig at arbeidstakarorganisasjonane for alle tilsette får vere med i prosessen på ein likeverdig måte.

b) Dei ulike gruppene i staben må få avsett nok ressursar til utvikling, og på likeverdig grunnlag.

4.

Det må leggest til rette for at personar frå ulike trussamfunn blir møtt på ein verdig og respektfullt måte når dei skal gravlegge sine døde.

5.

Ansvar for norske kyrkjer ligg på Fellesråda og offentleg finansiering. Kyrkjemøtet/Bispedømeråda må vere pådrivar for at staten tek ansvar for verneverdige kyrkjer/kulturminner. Når kommunane har delansvar for finansiering av lokalkyrkja, så må ansvaret for kyrkjebygga plasserast der.

6.

Medlemsavgift er neppe tema i komande periode, men eg trur at vi som medlemmer i trussamfunnet Den norske kyrkja etter kvart må ta eit større ansvar for økonomien i kyrkja. Det er viktig at pengar ikkje blir brukt til ei toptung kyrkje, men at mest muleg ressursar kjem lokalkyrkja til gode.

7.

JA, eg var med å røysta for det som vart fleirtalsvedtak !

Arve Kjell Uthaug

1.

Arbeidsgjevaransvaret må ta på alvor kyrkja sin eigenart og identitet som trussamfunn, og det må sikrast god oppfølging av alle tilsette.

2.

Dette har eg ikkje ei klar oppfatning av per i dag, men eg meiner i utgangspunktet det er viktig at mest mogleg ansvar blir lagt lokalt i kyrkja.

3.

a) Kyrkja må jobba aktiv både med å tilby eigne kurs og samlingar, men òg med å henta inn tilbod frå andre. Alle grupper av tilsette treng etter- og vidareutdanning. Dei ulike gruppene av tilsette må òg trekkjast inn i planlegginga av etter- og vidareutdanningstilbodet.

b) Dei lokale stabane må oppmuntrast til å driva lagbygging. Livet i kyrkja er eit felles ansvar, og det er viktig å unngå at nokon berre tenkjer på sitt spesialfelt og ikkje ser det overordna perspektive

4.

Dette er eit felt eg må setja meg nærare inn i dersom eg blir valt. I utgangspunktet meiner eg det er viktig at publikum kan kontakta og få hjelp av folk som kjenner lokalsamfunnet godt.

5.

Kyrkjebygga er viktige, men endå viktigare er fellesskapet av menneske som samlast inne i dette

kyrkjebygget. Dette fellesskapet bør vera nummer ein på prioriteringslista for kyrkjemøte og bispedømeråd, og sjølve bygningane ein god nummer to.

6.

Medlemene må ta større direkte ansvar for kyrkja sin økonomi i framtida. Korleis dette kan ordnast på best måte, må ein jobba med å finna ut. I utgangspunktet trur eg det er klokt å styra slike midlar inn mot den lokale kyrkjelyden. Det styrkjer eigarskapen og engasjementet når det er kort avstand mellom dei som betalar, og det pengane går til.

7.

Nei, eg meiner vedtaket bør gjerast om.

Madli Kvamme Hannisdal

1.

Kva fleirtalet av dei tilsette ønskjer.

2.

Det må liggja på prostnivå.

3.

- a) At det blir avsett nok økonomiske midlar til at dei kan få delta på kurs og vidareutdanning.
- b) Ha felles fagdager og konferanser der aktuelle temaer blir tatt opp og drøfta.

4.

Vanskeleg å ta stilling til fordi eg har for lite innsikt pr i dag kva som vil vere mest hensiktsmessig.

5.

At det blir avsett nok pengar for å kunna utføra dette arbeidet. At ein sikrar at arbeidet som skal utførast blir gjort av dyktige og kvalifiserte fagfolk.

6.

Vil ikkje ha medlemsavgift. Må i så fall tilfalle lokalkyrkja.

7.

Nei, fordi eg trur det vil skape mykje strid og splittelse i kyrkja.

Åpen folkekirke

1.

De viktigste hensynene som må tas når kirkemøtet skal avgjøre hvor arbeidsgiveransvaret for alle kirkeig ansatte skal ligge og hvem som skal ivareta det er:

- at alle omsider får samme arbeidsgiverlinje
- at tilsetninger skjer på et nivå alle ansatte "kan leve med " - etter mange år med uro rundt spørsmålet
- at det blir sammenheng i organisasjonen
- at det blir innsparinger gjennom å få slutt på kostbare dobbeltfunksjoner
- at biskopens ledelse av prestetjenesten ivaretas

2.

Kirkerådet har vedtatt å utrede prostinivået som sted for fremtidig nivå for arbeidsgiveransvaret.

Dette er fornuftig fordi:

- mange av dagens fellesråd er for små
- bispedømmerådet blir for langt unna kommunen som bevilgende myndighet
- Bispedømmerådet som arbeidsgiver vil kreve en virksomhetsoverdragelse fra hvert enkelt sogn som i dag gjennom fellesrådet har arbeidsgiveransvaret for et flertall av kirkelig ansatte

3.

I en fremtidig kirkeordning kan bispedømmerådet få et ansvar for felles etter- og videreutdanning for alle tilsatte. Det må lages planer for utvikling av menighetsarbeidet, ikke egne planer i hvert sogn for kirkemusikk, diakoni osv..

4.

Fellessrådene har i flere år drevet kompetanseoppbygning med særlig hensyn til hvordan behov innen alle religioner og livssyn ved livets avslutning kan ivaretas. Forskjellig ivaretas hindradisjonen ved at eldste sønn trykker på krematorieknappen. Nettopp ved at kirkelig tilsatte skal ha kompetanse på betydningen av tro i ulike sammenhenger, har vært viktig for at innbyggere med ulik tro kan bli godt ivaretatt. Dette arbeidet må videreføres. Det er dessuten feil at kirken ikke kan delta i forhandlinger om at ansvaret skal flyttes fra kirken til kommunen.

5.

Dnk må videreutvikle den kompetansen på kirkebygg som finnes lokalt, og ta et større ansvar nasjonalt. Dette bør skje i tett samarbeid med antikvariske myndigheter. Kirken bør arbeide for at staten også tar sin del av ansvaret, for eksempel ved å etablere et vedlikeholdsfond for steinkirker og andre kirker med vedlikeholdsbehov etter mønster fra stavkirkeprogrammet fra 2001.

6.

Åpen folkekirke er mot medlemsavgift. Det skal ikke være andre medlemskriterier enn dåpen. Det må ikke lages terskler for å kunne være med i Den norske kirke.

7.

JA!!!!!!

Agder og Telemark

Svar fra Atle Olav Ljåstad

Nominasjonskomiteens liste

1.

Et spørsmål jeg må sette meg grundigere inn i. Tenker det er viktig at vi har en ordning med fellesråd på kommunenivå for å ivareta et nært forhold til kommunen og å involvere kirken lokalt.

Spesielt viktig mht kommunale bevilgninger med nåværende fordeling av økonomisk ansvar mellom stat og kommune. Spørsmålet om hvem som skal ha ansvaret for å ivareta kirker og gravplasser/kirkegårder (gravferdsordning) blir også viktig. Faller dette bort fra dagens ordning, vil dette sparke beina under behovet for fellesråd og kirkeverger.

Det er tette koblinger mellom kirkelige funksjoner og gravferdsordning + vedlikehold av kirkebygg som da vil bli utfordret, men som nok kan løses.

Følelsmessig og tradisjonelt er det også sterke koblinger.

Hva med vigselordningen?

2.

Svaret på spørsmålet vil avhenge av hvilke ordninger vi i fremtiden får for Budsjetfordning.

-gravferder/gravplasser
-ansvar for kirkebyggene

Hvis kommune faller ut i budsjettfordelingen og alt går fra staten til kirkerådet som igjen fordeler budsjett til bispedømmenivå som igjen fordeler videre

hvis kommunene overtar gravferdsordningen

og hvis staten og kommunen får ansvar for kirkebyggene

bør arbeidsgiveransvaret ligge på prostnivå - bispedømmenivå og på kirkerådsnivå

hvor det skilles mellom åndelig og profan styring, men med rådene som besluttsende myndighet.

dermed blir det fortsatt to styringslinjer, men slik at biskopen er overordnet åndelig leder i sitt

bispedømme med bispedømmerådet som ankeinstans

Dnk bør få erkebiskop som leder av bispedømmerådet med en viss overordnet myndighet til å lage innstillinger til bispedømmerådet.

Nidaros bør bli erkebispesete.

På det profane område bør ledelsen skje med en kirkeverge + stab, og med prostirådet som besluttsende instans, og på bispedømmenivå etter dagens ordning.

Dersom det skal være bare en styringslinje i kirken, bør denne ivaretas av øverste geistlige leder på hvert nivå med en faglig stab knyttet til seg som i dag.

Det forutsetter at en sørger for tilfredsstillende lederkompetanse på hvert nivå, og at dette hensynet også ivaretas ved tilsetting.

3.

Dette må ivaretas ved å sette fokus på saken og sørge for nødvendig etterutdanning/kursing for å skape større felles forståelse for de ulike arbeidsoppgavene og bedre ivareta et godt samarbeid på alle nivå.

Dette er hovedsaklig et lederansvar på hvert nivå. I tilfelle 2 lederlinjer vil dette bli ekstra utfordrende og nødvendig å ivareta og sette fokus på for å skape et helhetlig godt samarbeid til beste for best mulig tjenesteyting og trivsel på arbeidsplassen.

Vi ser triste eksempler på konflikter. Dette viser at det er behov for å gjøre en innsats på dette området i kirken

4.

Tilfredsstillende lokaler for seremonier også utenom kirkebygg må ivaretas. Kirkegårdene må døpes om til gravferdsplasser og det må legges til rette for gravplasser for andre livssyn.

5.

Legges hele ansvaret for vedlikehold og nybygg over på kirkerådet, så betinger det en forsvarlig økonomi og bevilgninger på dette området både fra stat/kommune, og fra Opplysningsvesenets fond. Riksantikvaren bør også kobles inn i dette ansvarsforholdet i forhold til bevilgende myndigheter.

6.

Jeg er for en medlemsavgift basert på inntekt. Jeg mener dette vil gi et mer legitimt medlemskap i kirken, og trolig vekke et større ansvar og følelse av tilhørighet. Medlemsavgiften må ikke være høy, og heller ikke gå på bekostning av statlige bevilgninger. Lavtlønte og pensjonister i lavtlønnsgruppen bør kun ha en symbolsk avgift.

7.

Ja

Åpen folkekirke

1.

De viktigste hensynene som må tas når Kirkemøtet skal avgjøre hvor arbeidsgiveransvaret for alle kirkelige ansatte skal ligge - og hvem som skal ivareta det, er

- At alle kirkelig tilsatte omsider kan få samme arbeidsgiverlinje
- At tilsetning skjer på et nivå alle tilsette «kan leve med» - etter mange år med uro rundt spørsmålet
- At det blir sammenheng i organisasjonen
- At det blir en innsparing, gjennom å få slutt på kostbare parallellfunksjoner
- At biskopens ledelse av prestatjenesten ivaretas

2.

Kirkerådet har vedtatt å utrede prostinivået som sted for fremtidig nivå for arbeidsgiveransvaret.

Det er fornuftig, fordi:

- Mange av dagens fellesråd er for små
- Bispedømmerådet blir for langt unna kommunen som bevilgende myndighet
- Bispedømmerådet vil kreve en virksomhetsoverdragelse fra hvert enkelt sokn, som i dag (gjennom fellesrådene) innehar arbeidsgiveransvar for et flertall av kirkelig tilsatte.

3.

I en fremtidig kirkeordning kan bispedømmerådet få et ansvar for felles etter- og videreutdanning for alle tilsatte.

Det må lages felles planer for utvikling av menighetsarbeid, ikke egne planer i hvert sokn for kirkemusikk, diakoni osv.

4.

Fellesrådene har i flere år drevet kompetanseoppbygging med særlig hensyn til hvordan behov innen alle religioner og livssyn ved livets avslutning kan ivaretas. For eksempel ivaretas hindutradisjonen om at eldste sønn tenner likbålet, ved at eldste sønn trykker på krematorieknappen. Nettopp ved at kirkelig tilsatte ha kompetanse på betydningen av tro i slike sammenhenger, har vært viktig at innbyggere med ulik tro kan bli godt ivaretatt. Dette arbeidet må videreføres. Det er dessuten feil at kirken ikke kan delta i forhandlinger om ansvaret skal flyttes fra kirken til kommunen.

5.

Dnk må videreutvikle den kompetanse på kirkebygg som finnes lokalt, og ta et større ansvar nasjonalt. Dette bør skje i tett samarbeid med antikvariske myndigheter. Kirken bør arbeide for at staten tar sin del av ansvaret, ved å etablere et vedlikeholdsfond for steinkirker og andre kirker med vedlikeholdsbehov, på linje med stavkirkeprogrammet fra 2001.

6.

Åpen folkekirke er mot medlemsavgift. Det skal ikke være andre medlemskriterier enn dåpen. Det må ikke lages terskler for å kunne være med i Den norske kirke.

7.

JA!

Rolf Heimdal

1, 2 og 3

- Det er viktig at disse spørsmålene blir grundig utredet før konklusjonene trekkes. Alle grupper tilsatte må hensyntas, og arbeidstakerorganisasjonene må høres.

- Alle grupper tilsatte er viktige og nødvendige for menighetenes virke og løsning av oppgaver, men de ulike stillinger stiller forskjellige krav til utdanning. Tverrfaglighet bør tilstrebes men i respekt for de enkelte gruppers særpreg.

4.

Siden gravferd er et avslutningsrituale for livet til alle mennesker, er det viktig at forvaltningsorganet som har ansvaret ivaretar alle mennesker/familier på en profesjonell måte uavhengig av livssyn mv.

5.

Ivaretagelse av kulturminner er ofte store økonomiske løft, dessuten viser de sin verdi i anvendelse og bruk. Kirkens bygningsmasse, også vurdert som kulturminner, må sikres nødvendig finansiering gjennom offentlige midler.

6.

Finansiering gjennom skattesystemet blir nok videreført, slik at egen medlemsavgift ikke er noe aktuelt alternativ de nærmeste årene.

7.

Gjeldende vedtak fra Kirkemøtet bør opprettholdes.

Hamar

Solveig Brekke Skard

1.

Jeg synes det bør være en felles arbeidsgiverlinje for alle ansatte /medarbeidere i kirka Den beste veien slik jeg ser det nå, vil være å etablere et felles arbeidsgiverorgan for soknene, kfr. dagens fellesråd. Dette vil også være viktig for å ivareta arbeidstakers rettigheter og skape en helhet i virksomheten, dvs. arbeidet i den lokale kirke

Fellessrådet som i dag forvalter arbeidsgiveransvaret på vegne av soknene, ansees å kunne opptre som selvstendig arbeidsgiver på det arbeidsrettslige området på grunn av bestemmelser i kirkeloven. Når lovverk endres er det særlig viktig å gå grundig til verks slik at både arbeidsgivers oppgaver og ansvar og arbeidstakers ansvar og rettigheter kan bli godt ivaretatt.

2.

Det foregår jo nå en viktig og nødvendig debatt om hva som i framtid skal være lovregulert i kirka. Uansett utfall av drøfting og debatt så vil det være behov for fellesløsninger for flere sokn, (slik som fellesrådene nå er) og det behovet vil ikke bli mindre. Fellesskapsløsninger vil slik jeg ser det kunne bidra til å kunne styrke rekruttering, profesjonalisering, deling av kompetanse, bedre ressursforvaltning m.m. Hvordan et felles arbeidsgiveransvar skal etableres, utvikles og ivaretas på en best mulig måte må det arbeides videre med. Men slik jeg ser det nå så vil prostinivået eller fellesrådsnivå, være det mest nærliggende. Mange steder er det sammenfall mellom prosti- og fellesrådsområde, som f.eks. i Ringsaker. Det er mulig at det vil være nødvendig å justere størrelsen

på fellesrådsområder og prosti for å få til en hensiktsmessig løsning. Hvor mange sokn som bør inngå i framtidige fellesstrukturer vil sannsynligvis variere. I dette arbeidet er det også viktig å drøfte hvordan det daglige arbeidsgiver og lederansvaret skal ivaretas.

En felles daglig ledelse, en felles leder for alle, som er tilgjengelig er ikke mindre viktig i kirka enn ellers. En felles profesjonsuavhengig leder som kjenner virksomheten godt og innehar nødvendig kompetanse til å lede et kirkelig arbeid. For kirkelige stillinger så ser jeg det som formålstjenlig at det kan vedtas (minimums-)krav til ulike stillinger.

3.

Dette kan jeg bare uttale med generelt om, men hva som vektlegges og hvordan det gjennomføres er også avhengig av utfordringer i den enkelte menighet og kirkestab.

a) og b) besvares under ett.

Det er viktig å tydeliggjøre den gjensidige avhengigheten som finnes mellom ansatte i kirka, noe som jeg tror de fleste ansatte også erfarer. En må legge til rette for at den gjensidigheten også avspeiler seg i utformingen av det daglige arbeidet hvor alle skal kunne medvirke på like fot. Dette berører stabsutvikling, arbeids- og oppgavefordeling, behov for kunnskap og kompetanse, kompetanse – og utviklingsplaner planer, møteplasser, samarbeidsformer etc.

Mht tverrfaglig utvikling er det samme viktig som i andre virksomheter: medarbeidere bør kjenne hverandre og hverandres kompetanse og arbeidsoppgaver, vektlegge at de står i et felles arbeid, felles mål, men har ulike oppgaver som må tilpasses, avklare forventninger til hverandre og samarbeidsformer.

Alle kirkestaber bør ha en leder / teamleder som nettopp bidrar til å ivareta dette

Hvis jeg skal nevne noen konkrete tiltak som kan være aktuelle på vei til felles arbeidsgiver:

- Styrke ledelseskompentanse.
- Utvikle og styrke samarbeid mellom kirkeverge og prost, og evt. ha felles stabssamlinger for både prester i prostiet og ansatte i fellesrådet.
- Bruke kompetanse- og utviklingsplaner slik at behov og muligheter blir tydeliggjort, forutsigbart og forpliktende
- Arbeide med stabsutvikling – vil også kunne være forebyggende mht potensielle konflikter.

Disse spørsmålene henger jo også tett sammen med en etablering av felles arbeidsgiver. Men en felles arbeidsgiver så vil en også måtte utvikle en helhetlig virksomhet og helhetlig personal- og kompetansepolitikk.

4.

Bidra til at det blir gitt nødvendig opplæring og sørge for at dette blir drøftet og bidra til at en får tilbakemeldinger fra pårørende/ etterlatte. Kfr undersøkelser som (jeg mener) KA tidligere har gjennomført, for å sikre at personer med ulik tro/livssyn føler seg ivaretatt og faktisk får en god tjeneste. Nødvendig med samarbeid med KA.

Det må etableres nye tilbud for et mer livssynsmangfoldig samfunn, en prosess/ arbeid som er i gang Og denne oppgaven må ivaretas på en kompetent og kvalitativt god måte, bl.a. bør en inneha bred kompetanse på tro/livssyn og ritualer. I dag er det Kirkelig fellesråd som i 417 av 422 kommuner ivaretar dette. Tidligere undersøkelser har vist stor tillit til den lokale kirkelige gravplassforvaltning. Det tilrettelegges også i dag bl.a. for muslimsk gravlegging, og det etableres egne områder på gravplassen for dette.

5.

Bispedømmerådet skal først og fremst «rette sin oppmerksomhet mot alt som kan gjøres for

å vekke og nære det kristelige liv i menighetene og fremme samarbeidet mellom de enkelte menighetsråd og andre lokale arbeidsgrupper innen bispedømme», så dette ser jeg ikke som en sentral oppgave for bispedømmerådet, men det er en viktig oppgave.

Eiendomsforvaltning er en del av fellesrådenes sentrale oppgaver. I tillegg vil det være naturlig å arbeide med på nasjonalt nivå – kirkemøte, for å få til felles nasjonale ordninger. Og det vil også være snakk om samarbeid med nasjonale myndigheter

Generelt mener jeg det er viktig å tydeliggjøre statens ansvar:

Bidra til at Staten erkjenner / anerkjenner sitt ansvar for de nasjonale kulturminneverdier som kirkene (mange kirker) representerer, og bidra med langsiktige løsninger. Riksrevisjonene har også sagt at Staten må gjøre mer for å ta vare på kirker med store kulturminneverdier. Det er et stort vedlikeholdsetterselep. Det er et krevende arbeid, krever spisskompetanse og foregår ofte i nært samarbeid med Riksantikvaren. Eks. rehabilitering av Ringsaker kirke, som er en steinkirke fra 1100-tallet.

Eks. på statlig tiltak: Stavkirkeprogrammet og rentekompensasjonsordninger for kommunene.

I tillegg er det både viktig og nødvendig med et godt lokalt samarbeid mellom fellesråd/ kirkeverge og kommune for å ivareta og vedlikeholde kirker både som kulturminner og arbeidsplass for ansatte. Mange kommuner bidrar med betydelige beløp for å ivareta kirker.

6.

Jeg ønsker ikke finansiering via medlemsavgift, i alle fall ikke på nåværende tidspunkt. Jeg tror at en kombinert finansiering mellom stat og kommune vil ivareta både kirken og lokal-samfunnets behov best, og det gir også lokalsamfunnet gjennom lokalt demokrati større innflytelse. Den vurderingen tror jeg jeg deler med mange i Hamar bispedømme. Forutsigbar finansiering er også viktig for ansatte i kirka og deres arbeidssituasjon. både kirkemøte og Storting har tidligere avvist at kirkemedlemskap skal forutsette årlig innbetaling av medlemsavgift.

7.

Ja. Jeg vil ikke arbeide for noen endringer av vigselsturgi m.m.

Trond Enemo

...viktige spørsmål som, hvis jeg blir valgt, gleder meg til å gå inn i med full tyngde. Finansiering og organisering av fremtidas folkekirke blir nemlig viktige spørsmål fremover. Jeg har derfor ikke det fulle svaret på en del av spørsmålene i dag. Mange av de krever grundig utredning og gjennomgang før jeg kan konkludere.

Bortsett fra på spørsmål 6 og 7.

6.

Medlemsavgift: Jeg mener at den norske kirke, som en tradisjonsrik folkekirke som skal være åpen for alle, også i fremtida bør være finansiert gjennom det offentlige. Jeg er derfor i utgangspunktet skeptisk til å innføre medlemsavgift.

7) Ja, jeg vil opprettholde Kirkemøtets vedtak, og vil ikke jobbe for å reversere dette.

Åpen folkekirke

1.

Det er flere hensyn som må tas og avveies mot hverandre. Målet må uansett være at det legges best mulig til rette for det arbeidet som skal utføres i de kirkelige stillingene på lokalplan. Vi har støttet at det skal foretas en ny utredning om arbeidsgiverfunksjonene. Da må en se på:

- Hvilke løsninger gir godt samarbeid i lokalkirka? Hvordan kan vi få felles arbeidsgiverlinje?
- Hvordan får vi til god og styrket ledelse, kanskje særlig kirkefaglig, men også administrativt. Hvordan får vi bedre sammenheng i kirka?
- Hvordan får vi best til en best mulig og profesjonell løsning av de forskjellige arbeidsgiveroppgavene, og hvordan får vi effektive løsninger som gjør at ressursene kan utnyttes best mulig?

2.

Det framgår av svaret på forrige spørsmål at vi har forventer at det foretas en utredning om arbeidsgiverfunksjonene. Der bør man bl.a. se på mulighetene for en fordeling av arbeidsgiverfunksjoner på forskjellige nivåer. Da vil forskjellige sider ved arbeidsgiveransvaret løses på forskjellige nivåer. Det kan tenkes forskjellige modeller for dette, og det er behov for en mer detaljert utredning enn det hittil har vært foretatt.

3.

- a) Alle ansatte i kirka skal ha felleskap som ansatte i Den norske kirke. Staber som har felles arbeidsgiver har også felles ansvar for utvikling av fag- og arbeidsmiljø.
- b) I en fremtidig kirkeordning kan f.eks. bispedømmerrådet få et ansvar for felles etter- og videreutdanning for alle tilsatte. En slik løsning ville øke likebehandling og tverrfaglig utvikling.

4.

Lovforslaget rommer en hjemmel for Kirkemøtet til å fastsette at ett eller flere organer kan ivareta oppgaver for flere sokn. Dette er lovforslagets måte å gi lov hjemmel for at det fortsatt kan være en eller flere typer kirkelige fellesråd eller tilsvarende, som gis myndighet etter gravplassloven. Kirkelige fellesråd har i all hovedsak hatt stor legitimitet i norsk gravplassforvaltning, og det er viktig at en kan bygge videre på den kompetanse og legitimitet som er bygget opp på dette området.

5.

Åpen folkekirkes holdning til at vi fortsatt skal ha lokal finansiering av kirkenes drift og vedlikehold, springer ut av at vi mener dette er den måten flest mulig kan kjenne eierskap til og dermed ta ansvar for kirkebyggene. Vi mener samtidig at det må etableres ordninger for hvordan statlige midler stilles til rådighet for de mer krevende vedlikeholdsoppgavene som knytter seg til våre eldre og verneverdige kirker, herunder steinkirkene fra middelalderen. Dette er blant det norske samfunnets viktigste kulturhistoriske bygg som hele samfunnet skal kunne kjenne seg stolte av. Vi registrerer at det er atskillige signaler om at det i

samfunnet arbeides med å få på plass slike ordninger.

6.

Åpen folkekirke har i sitt valgprogram uttrykkelig gitt uttrykk for at vi ikke ønsker medlemsavgift i Den norske kirke.

7.

Åpen folkekirke var avgjørende for at det ble åpnet for kirkelig vigsel av likekjønnede og vil selvsagt forsvare ordningen videre. Og som det framgår av valgprogrammet vil vi ha en tilsetningspolitikk der søkere ikke diskvalifiseres eller diskrimineres på bakgrunn av kjønn, samlivsform, seksuell orientering, funksjonsnivå, alder eller etnisitet.

Iselin Vistekleiven,

1.

Etter mitt syn kan finansiering være todelt som i dag, men det vil være viktig å finne en løsning for arbeidsgiver ansvaret slik at man får en felles arbeidsgiver. Det skaper etter mitt syn et bedre fellesskap der man har en styringslinje over for alle.

2.

Det er viktig at man gjennomfører et grundig utredningsarbeid der man finner en god løsning på dette. Jeg mener at samspillet mellom organet for soknet og organet for Den norske kirke vil være avgjørende for å sikre en god organisering for hele trossamfunnet.

3.

a) Det bør utarbeides en kompetanseplan med søkbare midler til etter og videreutdanning som er søkbar for alle.

b) Jeg tror at det er viktig at man bygger fellesskap ved at alle i prostiet treffes på felles arenaer. Der alle kjenner til hvilke oppgaver alle har ansvar for, dette for å få en større forståelse for hverandres arbeid og der nest kunne løse oppgaven på en best mulig sammen i et team. Det er også viktig at man har felles opplæring på områder der det er relevant.

4.

Kirka må stå åpen for alle og man må legge til rette for at alle religioner skal kunne få en verdig begravelse i trå med sin trosretning.

5.

Jeg mener man bør opparbeide en forvaltningsplan/vedlikeholdsplan/bruksplan for alle kirkebygg. Som grunnlag for søknader på støtte og for å kunne ha en kontinuerlig oppfølging og god bruk av kirkebyggene. Man må ha god dialog med menigheten i utarbeidelsen av en slik plan.

6.

Jeg mener det skal være frivillig å gi støtte, for en best mulig måte å ivaretar formålet med at kirken skal være åpen for alle alle.

7.

Jeg mener at vedtaket som er gjort skal opprettholdes.

Inger Kragh Nyhus:

Jeg har erfaring som tillitsvalgt i Legeforeningen gjennom mange år og har bla deltatt på Landsstyremøtet i Legeforeningen over flere år.
Videre har jeg vært leder i Oppland legeforening.

Det som karakteriserte vårt arbeid var at vi fikk tilsendt ulike sakspapirer som var forberedt av sekretariatet og som vi deretter skulle ta stilling til.
Hver gang vi mottok slike papirer jobbet vi i styret/ på landsmøtet med å diskutere igjennom, for og imot ulike modeller vi ble forelagt.

Når jeg ser for meg hvordan det er å arbeide i Bispedømmerådet i Hamar bispedømme, antar jeg at ting vil foregå på omtrent samme måte.
Store, kompliserte spørsmål, vil bli forelagt oss - men vi vil få overbragt informasjon og saksopplysninger underveis, som vil gjøre det lettere å fatte kloke vedtak.

Alle de spørsmålene dere stiller i Fagforbundet er komplekse. De krever gjennomgang, tenkning for og imot, diskusjon og belysning. Det er fåfengt å komme med et svar på nåværende tidspunkt. Jeg har for lite informasjon til å si noe presist og fornuftig. Jeg er nødt til å la det stå åpent.

Det eneste av spørsmålene som er "enkelt" er det siste spørsmålet, knyttet til likekjønnet ekteskap: Nei, jeg vil ikke jobbe for å gjøre om på dette vedtaket.

Borg

Sidsel Schade

1.

Ivareta lokale menigheter med rett kompetanse på rett plass. Lokale arbeidsplasser, ivaretatt og finansiert av kommunen. Ansvar må være nært lokalkirken styrt av Fellesråd som i dag.

2.

Jeg mener at arbeidsgiveransvaret skal ligge så nært den lokale menigheten som mulig. Det er viktig at arbeidsgiver har god kunnskap om den lokale kirken og hva som er den enkelte menighets behov for ansatte.

3.

Arbeidsgiver må tilrettelegge for godt samarbeid mellom ulike yrkesgrupper og med mulighet for hele stillinger / kombinasjonsstillinger innen kirken. Kirken må ha en økonomi som gir rom for faglig påfyll til alle ansattegrupper. Alle kirkelige organ må bidra til at kompetansetiltak for alle yrkesgrupper blir prioritert.

4.

Lokale løsninger er vesentlig for opplevelse av tilhørighet, også når det gjelder gravferdsforvaltning. For å ivareta og utvikle en heltidskultur i kirken og en helhetlig tjeneste må kirkegårdsforvaltningen ikke skilles fra andre oppgaver i kirken. Dette er et område som aktualiserer behovet for å prioritere kompetanseutvikling for alle.

5.

6.

Jeg er ikke tilhenger av at kirken skal avgiftsbelegges. Kirken og dens oppgaver er en del av det norske velferdssamfunnet og må finansieres av tilstrekkelig offentlige midler. Mange oppgaver i kirken blir i dag utført av frivillige. Videreføring av dette er vesentlig for å ha lokal forankring. Kirken må ikke være for de få, men for alle uavhengig av økonomi.

7.

Jeg mener kirkemøtet må opprettholde gjeldende vedtak, da funksjonstiden er for kort og erfaringsgrunnlaget for lite til å gjøre endringer allerede nå.

Erling Birkedal

1.

Jeg tenker at vi må lytte til alle grupper av ansatte, og lokalt tillitsvalgte og råd. De som har arbeidsgiveransvar må være så nær de ansatte at de kjenner deres arbeidsoppgaver og det lokalmiljø de skal arbeide i. Samtidig må det være en arbeidsgiver som er profesjonell og har nok ressurser og kompetanse til å ivareta alt hva arbeidsgiveransvaret innebærer.

2.

Nåværende fellesråd kan være et passende nivå i de store kommuner (bortsett fra de store byer som kanskje kan være enda mindre/lavere nivå). I mange tilfelle kan det være sammenfallende med nåværende prosti. I små kommuner kan det være naturlig å samarbeide, slik det er vanlig i annet interkommunalt samarbeid.

3.

a) Det bør være flere samlinger, både sosialt og faglig, der alle ansatte i den lokale kirke er sammen. Alle grupper ansatte må bli aktivt involvert, og bidra med sin erfaring og faglighet.
b) De bør være jevnliges stabsmøter der alle ansatte er delaktige. Det er viktig at det er stabsledere som har evne og tid til å lytte, og legge til rette for samarbeid. Etterutdanning av ledere er her viktig, og også etterutdanning og ekskursjoner mm der personer fra ulike grupper ansatte kan være sammen.

4.

Det er viktig med en profesjonell holdning, der alle personer/pårørende opplever seg godt ivaretatt, uavhengig av tro og livssyn. Det tror jeg fungerer bra de aller fleste steder i dag. Kirkerådet (nasjonalt) må dokumentere arbeidet, og ha brukerundersøkelser, og bruke dette overfor politikere som skal avgjøre fremtidige løsninger. (KA gjør mye bra her.)

5.

Kirkemøtet/bispedømmeråd må aktivt arbeide for å øke økonomiske midler til vedlikehold av disse kirkene. Dokumentasjon av tilstand og behov er viktig. Kirkemøtet må her samarbeide med KA som allerede gjør et godt arbeid her.

6.

Kirkemøtet bør ha hjemmel for å kunne innføre medlemsavgift. Vi kan nok ikke forvente økende

offentlige bevilgninger. En medlemsavgift bør i hovedsak knyttes til den lokale kirke. Dette må samtidig vurderes i en helhet, ut fra det samlede behovet.

7.

Det ble inngått et bredt forlik i denne saken på kirkemøtet i 2016, med alle biskoper og et stort flertall av de valgte medlemmer. Det er nå to likeverdige liturgier, både den klassiske for mann og kvinne, og en som er spesielt tilrettelagt for likekjønnede, som samtidig kan brukes av andre. Jeg mener denne ordningen bør opprettholdes.

Sidsel Repstad

1.

Det bør hensyntas at arbeidsgiveransvaret skal kunne utøves på en god og effektiv måte og at de som skal ivareta det må ha relevant kompetanse og personlige egenskaper for å kunne utøve dette til beste for både de ansatte selv og for de lokale menighetene.

2.

Jeg mener at forslaget om et nytt justert prostinivå er godt. Så må man i tillegg etablere delegert ledelse til lokalt nivå som må pålegges samarbeide med menighetsrådet/soknet om prioriteringer. Det bør i ny organisering gå en gjennomgående linje fra daglig ledelse på menighetsnivå og oppover i organisasjonen. Denne linjen bør være sammenhengende for å løse de problemene man i dag har med 2-delt linje.

3.

- a) Én arbeidsgiverlinje i kombinasjon med god ledelse vil kunne bidra til dette.
- b) Et godt samarbeid mellom ledelse og ansatte er en god forutsetning for å få til både utvikling og samarbeid. Én arbeidsgiverlinje vil bidra også til dette.

4.

Jeg skulle gjerne sett at gravferdsforvaltning var en kommunal oppgave og ikke en kirkeoppgave. Da tror jeg dette i større grad ville oppleves som en legitim ordning for alle. Hvis oppgaven skal utføres av et kirkelig organ, vil jeg sette meg godt inn i forslag og alternativer før jeg mener noe.

5.

Selv om det er kommunene som har ansvar for kirkebyggene, så vil jeg si at vi er helt avhengig av at staten bidrar med finansiering til kirker som er viktige kulturminner. For øvrig vil et godt samarbeid mellom Dnk og kommunene ha betydning for at byggene ivaretas på en god måte.

6.

Jeg er kritisk til innføring av medlemsavgift.

7.

Jeg ønsker ikke at den saken skal opp til ny behandling.

Frode Alne Bolin

Spørsmål 1-5 har jeg i dag ikke gjort meg opp noen mening om. Dersom jeg blir valgt inn i bispedømmerådet, vil jeg aktivt ta kontakt med representanter fra både fagforeninger og andre parter, og lytte til deres syn. Ut fra dette vil jeg danne meg et standpunkt. Jeg mener dette er bedre, enn at jeg i dag skal kaste frem meninger uten å ha satt meg ordentlig inn i sakene.

6.

Jeg synes i utgangspunktet at det er en styrke at vi ikke har medlemsavgift i kirken. Men også her føler jeg ikke at jeg har hørt nok for- og motargumenter, til å ha en bastant mening.

7.

Dette kan jeg derimot svare klart på: Alle mennesker skal ha de samme rettighetene, helt uavhengig av kjønn, etnisitet, hudfarge eller seksuell legning. Derfor mener jeg at disse vedtakene skal opprettholdes. Alternativet måtte være å liberalisere dem ytterligere.

Tunsberg

Morten Løberg Strand

1

Å ha arbeidsgiveransvar for alle DNKs ulike grupper ansatte i hele landet krever på den ene side god kompetanse både innen det å være arbeidsgiver og innen de ulike gruppenes fagfelt. De ansatte må ivaretas best mulig av sine ledere både som arbeidstakere i en krevende jobbhverdag og som fagpersoner. Dette tilsier nok i realiteten en profesjonell og litt tyngre og mer sentral organisasjon. Samtidig må det tas hensyn til varierende lokale forhold og soknet/ lokalmenigheten sin rolle som grunnleggende enhet i kirken en sannsynlig økende grad av lokalt finansierte stillinger.

2

Foreløpig har jeg lite kjennskap til de ulike alternativene. Ut i fra de alternativene jeg kjenner til ser jeg en videreføring av dagens delte ordning som det jeg vil foretrekke.

3.

a) Her må nok noe opprydding til. Dette krever tydelighet rundt de ulike stillingenes kompetansekrav, tilrettelegging fra arbeidsgiver for kompetansebygging og -utvikling for alle grupper samt krav til om det skal være obligatorisk med vigsling for de gruppene hvor det kan være aktuelt. b) Igjen tydelighet og ryddighet er en viktig begynnelse. For å bygge gode holdninger, respekt og fellesskap mellom yrkesgruppene må kirken også vektlegge å ivareta stabile arbeidsfellesskap og -miljø.

4.

Jeg er overrasket over at dette videreføres som DNK sitt ansvar selv om en overføring av kirkelig styrt gravferdstjeneste til kommunene vil medføre store utfordringer mange steder i forhold til eiendomsrett til kirkegårde mm. Dette vil kreve at DNK bygger kunnskap om ulike kulturelle forhold rundt gravferd i befolkningen. Dette og en del praktiske konsekvenser av hensyn som må tas vil medføre behov for ekstra midler som ansvarlige lokale myndigheter må være villige til å stille med. Jeg tror at lokal dialog mellom livssynssamfunn vil bli veldig viktig her.

5. Om dette betyr mye for samfunnet utenfor DNK må lokale og statlige myndigheter være villige til å bidra med økonomi og bevisstgjøring rundt den kulturelle verdien. Fra sentralt kirkelig hold vil Opplysningsvesenets Fond spille en naturlig rolle. Vi kommer heller ikke utenom at en viktig del av ansvaret vil hvile på lokalmenighetene. Jeg mener også at det at kirkebyggene først og fremst er bønnens og sakramentenes hus må ivaretas i all forvaltning av alle kirkebygg på alle nivå.

6. Prinsipielt er jeg positiv men samtidig urolig for umiddelbare konsekvenser for folks tilhørighet og oppfatning av kirken. Skal mesteparten av DNKs menigheters virksomhet ivaretas lokalt slik som i dag må avgiften også disponeres lokalt. Supplerende inntekter som gaver mm hentes jo også som regel inn lokalt.

7. Min holdning er skepsis til DNKs fortsatte rolle rundt inngåelse av ekteskap. Det er mange flere utfordringer rundt dette enn de teologiske vedr samlivsetikk. Det er et spørsmål om å definere hva som er Kirkens sentrale og konstituerende oppgaver. Jeg vil derfor ikke stemme hverken for eller i mot likekjønnet vigsel.

Min holdning er at jeg ikke tenker at DNK i fremtiden bør ha noen oppgave eller stor rolle rundt inngåelse av ekteskap. Ekteskapsinngåelse er etter mitt syn et ansvar som påligger offentlige, helst statlige organer, noe DNK ikke lenger er. Jeg mener dessuten at det er mange flere utfordringer rundt kirkelig vigsel enn de teologiske samlivsetiske. Det hele bunnet ut i et spørsmål om å definere hva som er Kirkens sentrale og konstituerende oppgaver. Som motstander av kirkelig vigsel generelt vil jeg derfor ikke stemme hverken for eller i mot likekjønnet vigsel.

Situasjonen DNK lever med i dag er et gyldig vedtak om to ulike teologiske syn på samkjønnet vigsel som skal være likeverdige. Så lenge det er flertall for dette finner jeg det ikke naturlig å gå inn for å skulle utelukke noen fra å inneha vigslede stillinger fordi de lever i likekjønnet samliv. Jeg er også svært bevisst på at en evt. utelukkning vil bringe DNK på kant med gjeldende lovverk, mot diskriminering, noe som vil være en meget vanskelig situasjon for kirken.

Jan-Otto Eek

Stiller på Åpen folkekirkes liste, men har levert inn egne kommentarer/svar:

Jeg er ikke uenig i det svar som er sendt på vegne av lista ved kirkevalget i Tunsberg.

Jeg mener i midlertidig at siden vi er i prosess med disse tingene, så må det være rett å nyansere og drøfte ulike muligheter internt i Åpen Folkekirke.

Fra sisteplass på lista vil jeg ytre noen synspunkter:

1.

For meg virker det som en naturlig konsekvens av det vi her sier, at bispedømmerrådet blir tilsettingsprosessen for alle kirkelige ansatte.

2.

Jeg er engstelig for at etablering av et prosti-nivå vanskelig kan gjennomføres uten unødig store kostnader og utvidelse av det kirkelige byråkrati.

Hvis dette gjennomføres bør i hvert fall fellestrådene nedlegges og erstattes av et bygnings- og evt. kirkegårdsutvalg med den myndighet som menighetsrådene gir det (ikke et lovpålagt fellestråd med egne fullmakter). Menighetsrådet er soknets rettmessige organ til å lede soknet.

3.

Dette må diskuteres videre og vektas mot soknets rett til å bestemme egne planer.

4.

Spørsmålet om hvorvidt kirken eller kommunene skal drifte kirkegårdene bør fortsatt diskuteres fordomsfritt.

5.

Grei redegjørelse for håndtering av spørsmålet om bevaring av gamle kirkebygg

6.

Ikke medlemsavgift, men frivillig givertjeneste må utvikles i framtida.

7.

Vigselsliturgien anfektes og vil reverseres av bønnelista. Åpen Folkekirke er viktigere enn noen sinne

Åpen folkekirke

1.

De viktigste hensynene som må tas når Kirkemøtet skal avgjøre hvor arbeidsgiveransvaret for alle kirkelige ansatte skal ligge - og hvem som skal ivareta det, er

- At alle kirkelig tilsatte omsider kan få samme arbeidsgiverlinje
- At tilsetting skjer på et nivå alle tilsatte «kan leve med» - etter mange år med uro rundt spørsmålet
- At det blir sammenheng i organisasjonen
- At det blir en innsparing, gjennom å få slutt på kostbare parallellfunksjoner
- At biskopens ledelse av prestatetjenesten ivaretas

2.

Kirkerådet har vedtatt å utrede prostinivået som sted for fremtidig nivå for arbeidsgiveransvaret.

Dette er fornuftig, fordi:

- Mange av dagens fellesråd er for små
- Bispedømmerådet blir for langt unna kommunen som bevilgende myndighet
- Bispedømmerådet vil kreve en virksomhetsoverdragelse fra hvert enkelt sokn, som i dag (gjennom fellesrådene) innehar arbeidsgiveransvar for et flertall av kirkelig tilsatte.

3.

I en fremtidig kirkeordning kan bispedømmerådet få et ansvar for felles etter- og videreutdanning for alle tilsatte.

Det må lages felles planer for utvikling av menighetsarbeid, ikke egne planer i hvert sokn for kirkemusikk, diakoni osv.

4.

Fellesrådene har i flere år drevet kompetanseoppbygging med særlig hensyn til hvordan behov innen alle religioner og livssyn ved livets avslutning kan ivaretas. For eksempel ivaretas hindutradisjonen om at eldste sønn tenner likbålet, ved at eldste sønn trykker på krematorieknappen. Nettopp ved at kirkelig tilsatte ha kompetanse på betydningen av tro i slike sammenhenger, har vært viktig at innbyggere med ulik tro kan bli godt ivaretatt. Dette arbeidet må videreføres. Det er dessuten feil at kirken ikke kan delta i forhandlinger om ansvaret skal flyttes fra kirken til kommunen.

5.

Dnk må videreutvikle den kompetanse på kirkebygg som finnes lokalt, og ta et større ansvar nasjonalt. Dette bør skje i tett samarbeid med antikvariske myndigheter. Kirken bør arbeide for at staten tar sin del av ansvaret, ved å etablere et vedlikeholdsfond for steinkirker og andre kirker med vedlikeholdsbehov, på linje med stavkirkeprogrammet fra 2001.

6.

Åpen folkekirke er mot medlemsavgift. Det skal ikke være andre medlemskriterier enn dåpen. Det må ikke lages terskler for å kunne være med i Den norske kirke.

7.

JA!

Åpen folkekirke sentralt

1

De viktigste hensynene som må tas når Kirkemøtet skal avgjøre hvor arbeidsgiveransvaret for alle kirkelige ansatte skal ligge - og hvem som skal ivareta det, er

- At alle kirkelig tilsatte omsider kan få samme arbeidsgiverlinje
- At tilsetning skjer på et nivå alle tilsette «kan leve med» - etter mange år med uro rundt spørsmålet
- At det blir god sammenheng i organisasjonen
- At det blir en innsparing, gjennom å få slutt på kostbare parallellfunksjoner
- At biskopens ledelse av prestetjenesten ivaretas

2.

Åpen folkekirke har ikke noe vedtatt politikk på dette området, så det vil være ulike sider som de ulike kandidatene vil vektlegge. Kirkerådet har droppet de tidligere modellene, og å utrede prostnivået som sted for fremtidig nivå for arbeidsgiveransvaret. Vi ser fram til at modellen blir utredet og håper at det kan være en løsning som ivaretar mange av hensynene som er viktig. Men det er viktig at konsekvensene av valget blir tydelig i arbeidet fram til vedtak i Kirkemøtet. Vi er også opptatte av at hele organisasjonen nå blir involvert, slik at utfordringer og muligheter blir belyst.

3.

Det er viktig at alle ansatte får gode muligheter for etter- og videreutdanning og at kompetanseutviklingen blir ivaretatt. Åpen folkekirke har ikke så konkrete vedtak, men det kan godt hende at bispedømmerrådet kan få et ansvar for felles etter- og videreutdanning for alle tilsatte i en framtidig kirkeordning. Det må lages felles planer for utvikling av menighetsarbeid, ikke egne planer i hvert sokn for kirkemusikk, diakoni osv.

4.

Åpen folkekirke har ikke noe vedtak på dette, men kan likevel svare noe det nok ikke er uenighet om. Fellesrådene har i flere år drevet kompetanseoppbygging med særlig hensyn til hvordan behov innen alle religioner og livssyn ved livets avslutning kan ivaretas. For eksempel ivaretas hindutradisjonen om at eldste sønn tenner likbålet, ved at eldste sønn trykker på krematorieknappen. Nettopp ved at kirkelig tilsatte ha kompetanse på betydningen av tro i slike sammenhenger, har vært viktig at innbyggere med ulik tro kan bli godt ivaretatt. Dette arbeidet må videreføres. Kirken skal kunne delta i forhandlinger om ansvaret skal flyttes fra kirken til kommunen.

5.

Dnk må videreutvikle den kompetanse på kirkebygg som finnes lokalt, og ta et større ansvar nasjonalt. Dette bør skje i tett samarbeid med antikvariske myndigheter. Kirken bør arbeide for at staten tar sin del av ansvaret, ved å etablere et vedlikeholdsfond for steinkirker og andre kirker med vedlikeholdsbehov, på linje med stavkirkeprogrammet fra 2001.

6.

Åpen folkekirke er mot medlemsavgift. Det skal ikke være andre medlemskriterier enn dåpen. Det må ikke lages terskler for å kunne være med i Den norske kirke.

7.

JA! Åpen folkekirke er garantisten for kirka skal være åpen for alle som ønsker å gifte seg. Vi vil også sikre at alle skal være velkomne til å jobbe i Den norske kirke, helt uavhengig av samlivsform